Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία

Τόμ. 3, Αρ. 1 (2021)

Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία

Βιβλιοπαρουσίαση "Περιβαλλοντική Εκπαίδευση. Ζητήματα Ταυτότητας"

ΕΛ.Ε.Ε.Τ.Π.Ε.Α. Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία

doi: [10.12681/ees.27187](https://doi.org/10.12681/ees.27187)

Copyright © 2021, Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία Ε. (2021). Βιβλιοπαρουσίαση "Περιβαλλοντική Εκπαίδευση. Ζητήματα Ταυτότητας". *Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία*, 3(1), 71. <https://doi.org/10.12681/ees.27187>

Βιβλιοπαρουσίαση

Περιβαλλοντική Εκπαίδευση. Ζητήματα Ταυτότητας

Συγγραφέας: Αλέξανδρος Γεωργόπουλος

Χρονολογία έκδοσης: 2014

Εκδόσεις: Gutenberg

ISBN: 978-960-01-1642-7

Σελίδες: 384

Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του βιβλίου *Περιβαλλοντική Εκπαίδευση. Ζητήματα Ταυτότητας* είναι ότι αποτελεί την πρώτη μελέτη για τη φιλοσοφία και την ανάπτυξη της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, αποτελώντας μια μελέτη στο επίπεδο της μετα-θεωρίας και όχι της ίδιας της θεωρίας. Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι ότι υπογράφεται από έναν πρωτοπόρο της ΠΕ στη χώρα μας, τον Αλέξανδρο Γεωργόπουλο. Με αυτή την επιστημολογική μονογραφία, ο Γεωργόπουλος επιχειρεί μια αποτίμηση τόσο της ίδιας της πρακτικής όσο και της θεωρίας της ΠΕ στην Ελλάδα, μέσα από την οποία αναδεικνύεται μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και χρήσιμη προβληματική για όλους όσους ασχολούνται με την ΠΕ.

Ο συγγραφέας εξετάζει τις αρχές που στηρίζουν και κατευθύνουν την υλοποίηση της ΠΕ, τη μεθοδολογία της, το κανονιστικό της πλαίσιο, την αλληλοεπιδραστική της σχέση με την κοινωνία. Προσφέρει, έτσι, στους/ις αναγνώστες/τριες του βιβλίου τα θεωρητικά εργαλεία για μια διπλή παραδειγματική αλλαγή την οποία και αναλύει. Συγκεκριμένα, εξηγεί ότι η ΠΕ αποτέλεσε το γόνιμο πεδίο, και ταυτόχρονα, το χωνευτήρι, δύο σημαντικών παραδειγματικών αλλαγών: η μία αφορούσε στην ίδια την παιδαγωγική επιστήμη και η δεύτερη στην ηθική. Συσχετίζει έτσι την εξέλιξη της περιβαλλοντικής ηθικής με την ανάπτυξη της ΠΕ, αφού η δεύτερη αξιοποίησε και προώθησε μέσα από την εκπαίδευση τις νέες αξίες που αναδόθηκαν από τη διεύρυνση του κύκλου της ηθικής. Ένα ακόμη πολύ ενδιαφέρον στοιχείο της εν λόγω μονογραφίας είναι η σχέση ΠΕ με τις φυσικές και περιβαλλοντικές επιστήμες. Ο Γεωργόπουλος τονίζει την ανάγκη να απαγκιστρωθεί η ΠΕ από το όχημα των επιστημών αυτών, κυρίως λόγω της διαφορετικής στοχοθεσίας, μεθοδολογίας, και του ίδιου του αντικειμένου που μελετούν.

Το βιβλίο αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος επιχειρείται μια αποτύπωση ορισμένων παραμέτρων της ΠΕ που διαμόρφωσαν κεντρικά σημεία της ταυτότητάς της, όπως είναι ζητήματα της ιστορικής της εξέλιξης, της μεθοδολογίας της και του χαρακτήρα που απέκτησε κατά τη διαδρομή της. Στο δεύτερο μέρος εξετάζονται ελλείψεις και αδυναμίες που καταγράφονται στο πεδίο, όπως η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και η κυριαρχία του συμπεριφοριστικού μοντέλου, ενώ προτείνονται άξονες για μια πιο ριζοσπαστική εκδοχή της ΠΕ, με την απομάκρυνσή της από τις φυσικές και περιβαλλοντικές επιστήμες, τη σύνδεσή της με βιωματικές μεθόδους, την ανάδειξη των προσωπικών θεωριών των εκπαιδευτικών, και την μετακίνηση προς ένα παράδειγμα της ενσυναίσθησης.

Το βιβλίο προσφέρει έναν σημαντικό προβληματισμό για την ανάπτυξη της ΠΕ στην Ελλάδα και μπορεί να αποτελέσει χρήσιμο εργαλείο συζήτησης και αναστοχασμού για όλους όσους εργάζονται και αγωνιούν για την εξέλιξή της.